

ὁ δ' αὐτοὺς
 συγκαλέσας εἶπε τοιάδε· ὦ ἄνδρες στρατιῶται, ἐγὼ χρή-
 ματα μὲν οὐκ ἔχων ἦκω· ἐὰν μέντοι θεὸς ἐθέλῃ καὶ ὑμεῖς
 συμπροθυμῆσθε, πειράσομαι τὰ ἐπιτήδεια ὑμῖν ὥς πλεῖστα
 πορίζειν. εὖ δ' ἴστε, ἐγὼ ὅταν ὑμῶν ἄρχω, εὐχομαί τε
 οὐδέν ἦττον ζῆν ὑμᾶς ἢ καὶ ἑμαυτόν, τὰ τ' ἐπιτήδεια θαυ-
 μάσαίτε μὲν ἂν ἴσως, εἰ φαίην βούλεσθαι ὑμᾶς μᾶλλον
 ἢ ἐμὲ ἔχειν· ἐγὼ δὲ νῆ τοὺς θεοὺς δεξαίμην ἂν αὐτὸς μᾶλλον
 δύο ἡμέρας ἄσιτος ἢ ὑμᾶς μίαν γενέσθαι· ἢ γε μὴν θύρα
 ἢ ἐμὴ ἀνέωκτο μὲν δήπου καὶ πρόσθεν εἰσιέναι τῷ δεομένῳ
 τι ἐμοῦ, ἀνεώξεται δὲ καὶ νῦν.

Ξενοφώντας Ἑλληνικά 14-15

(ιβ') - Εἰς τοῦτο γὰρ τινες ἀνοίας ἐληλύθασιν, ὥσθ' ὑπεϊλήφασιν τὴν μὲν ἀδικίαν ἐπονειδιστον μὲν εἶναι, κερδαλέαν δὲ καὶ πρὸς τὸν βίον τὸν καθ' ἡμέραν συμ-
 φέρουσαν, τὴν δὲ δικαιοσύνην εὐδόκιμον μὲν, ἀλυσι-
 τελῆ δὲ καὶ μᾶλλον δυναμένην τοὺς ἄλλους ὠφελεῖν ἢ
 τοὺς ἔχοντας αὐτήν, κακῶς εἰδότες, ὥς οὔτε πρὸς χρη-
 ματισμὸν οὔτε πρὸς δόξαν οὔτε πρὸς ἃ δεῖ πράττειν
 οὔθ' ὅλως πρὸς εὐδαιμονίαν οὐδέν ἂν συμβάλοιτο τη-
 λικαύτην· δύναμιν, ὅσῃν περ ἀρετὴ καὶ τὰ μέρη ταύτης.
 Τοῖς γὰρ ἀγαθοῖς οἷς ἔχομεν ἐν τῇ ψυχῇ, τούτοις κτώ-
 μεθα καὶ τὰς ἄλλας ὠφελείας, ὧν δεόμενοι τυγχάνομεν·
 ὥσθ' οἱ τῆς αὐτῶν διανοίας ἀμελοῦντες λεληῆθασιν σφᾶς
 αὐτοὺς ἅμα τοῦ τε φρονεῖν ἁμεινον καὶ τοῦ πράττειν
 βέλτιον ὀλιγοροῦντες.

Ἰσοκρ. Περὶ εἰρήνης 31-33